

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Joannis Reuchlin Phorcensis LL. doctoris celebratissimi
Sergius uel capitis caput**

Simler, Georg

Tubingae, 1513

Epilogvs

[urn:nbn:de:bsz:31-270887](#)

LXV
Valla libro elegantiarū. vi. Sed ut colliqueat facilius meliusq; uno sit
exemplo, quod apud Aulū Gellium requires li. vi. Priscia, a caluo de-
riuari putat, ut dicatur cauillo pro caluillo, cuius primituum Salusti
in iii. histori. posuit ubi inquit calui ratus.

EPILOGVS

Si quis cupit prudente r omne negocium
Gerere, ut rei priuatæ & id quod plus erit
Etiam rei communitat̄ publicæ
Bene commodet, frugaliter cadat, & quadret
Is meminerit quæ hac dicta sunt comed̄ia.
Cum capite uano nil agat, nec consulat
Vbi nec sapientia aut constans fides,
Præsertim ubi iam peierauit denuo
Nam peius est unquam nihil peiurio.
Nunc plaudite, & ualete, res acta est satis

Facturus operę preciū expectatione recitator admonitione scita eru-
ditacq; salubriter consulit, Quid em̄ aliud pr̄ se fert, comed̄ia? si Cicero
nifides habetur Et qd̄ est aliud uita hominis nisi comed̄ia? qd̄ Polycra-
tus tragœd̄ie simile esse dicit, propter tristem plārūq; exitū, Tale quid-
dam apud Plaut. cerni, ubi fabula claudi capiuorū, Prudenter, circū
specte, deliberanter, cū consilio, Bene cōmodet, utiliter succedat, expo-
nit ipse. Et quadret, nō inepte cōsentiat. Is meminerit, mente teneat
Nam meminisse decet quo legim⁹, Sic Cato, τέλον ἀγενόστημένον μέμυκο
lectorum cognitorūq; memineris. Vano, stolido, cūq; nihil effici quid Peiero
prudēter Peierauit, peieratorē deus odit Phocylides ingr, Peiuriū dici Peiurium
scribiq; præcipit Beda, non periuriū, Peiuriū M. Cicero finit li. iii. de offi-
ciis, cui libro in moralibus debetur primatus, si diu credimus Augusti
no. Nunc plaudite & ualete. res acta est satis, finem orationis si placuis-
set fremitus excipiebat. Quod apud Quintum curtium li. viii. legimus
Sic ille, Non alias tam alacer clamor ab exercitu est redditus. Sciendum
tamen hęc uerba fieri quondam solita per recitatorem ad populum, au-
diendi spectandiq; tam audum tanq; cupidum, ne finem comed̄iae
sensiret euenisse, quapropter ad plauſū hor tabat, ut fabulam eis placu-
isse significaret manum complosu. Legerat quidem Diogenes diuissi
me, cunq; ad finem libri nihil ultra scriptum ostenderet, bono monebat
esse animo, quia terram intueretur.

F I N I S